

Isaac

(GENEZA 21:1-4, 22:1-19)

Avraam și Sara erau bătrâni, însă își doreau foarte mult să aibă un copil. Dumnezeu i-a spus lui Avraam că va avea un fiu. Sara s-a îndoit că așa ceva ar fi posibil.

— Suntem prea bătrâni, a spus ea râzând.

Dar Dumnezeu Și-a ținut promisiunea, iar Sara a născut un băiețel vesel. Părinții i-au pus numele Isaac.

Avraam îl iubea nespus de mult pe Isaac și l-a învățat despre dragostea lui Dumnezeu. Avraam l-a învățat pe Isaac nu numai că Dumnezeu ne iubește pe noi, ci și că Își dorește să-L iubim și noi pe El. Într-o noapte, Dumnezeu i-a spus lui Avraam:

— Ia-l pe fiul tău, Isaac, și du-l pe vârful muntelui. Adu-l ca jertfă acolo ca să-Mi arăți că Mă iubești.

Avraam s-a întristat foarte tare. Nu voia să-l jertfească pe Isaac. Însă avea încredere în Dumnezeu. A pus samarul pe măgar și a luat cu el doi servitori. Și l-a dus apoi pe Isaac pe munte, așa cum îi ceruse Dumnezeu.

În cele din urmă au ajuns pe vârful muntelui, iar Avraam le-a cerut slujitorilor săi să rămână cu măgarul la poalele muntelui și să-l aștepte. L-a luat pe Isaac de mână și l-a dus în locul în care îi spusese Dumnezeu.

